

VERKLARING VAN VERHOOR VAN GETUIGE-DESKUNDIGE

Naam: Moss Fenstra

Geboortedatum: 28 februari 2004

Geboorteplaats: Utrecht

De getuige-deskundige heeft het volgende verklaard:

Gebeurtenis 5 mei j.l. te Rotterdam

Tijdspanne 5 mei 13:00 tot 6 mei 11:00.

Reden bezoek

Op woensdag 5 mei besloot ik naar Rotterdam te gaan omdat ik via een vriend hoorde dat daar een vredesmanifestatie zou zijn. Ik ben vanuit Utrecht met de trein vertrokken samen met een aantal vrienden. Vroeg in de middag zijn we in Rotterdam aangekomen. We zijn eerst nog langs de Albert Heijn gegaan en daarna rechtstreeks naar de locatie van de vredesmanifestatie gegaan.

Locatie van het manifest

Aangekomen op de locatie waren er al verschillende politievoertuigen aanwezig en vrijwel geen bezoekers. Er werd door de politie gevraagd wat wij hier kwamen doen en waar we vandaan kwamen. Hierop hebben we geantwoord "we komen uit Utrecht en komen de vrede vieren in Rotterdam". Na een korte babbel wenste de politieman ons een fijne vrijheidsdag.

In de stad Rotterdam

We besloten te gaan wandelen door de stad. Uiteindelijk ben ik met 2 vrienden bij een terrasje gaan zitten bij het Noorderpark. Dit was rond 13:30. Er kwamen langzaam meer mensen aan die voor de vredesmanifestatie kwamen. Na een klein uur zijn we met deze mensen naar de locatie van het manifest gewandeld. We kwamen langs een loods waar een auto stond met een geluidsinstallatie op de achterkant. Er werd muziek werd gedraaid. De sfeer was gezellig. We zijn daar even gebleven, maar na enkele minuten was er al politie. Ze keken naar de wagen en de groep en maakten foto's. dat vond ik vreemd. Na 20 minuten gedanst te hebben zijn we verder gegaan richting de locatie van de manifestatie.

Manifest

Op de locatie stond ook een auto met muziek. Er waren wat mensen en ook wat politie. Er verzamelden zich meer mensen bij de auto en de muziek. Na een half uur moest ik plassen en ben op zoek gegaan naar een toilet. Na dik 10 minuten kwam ik terug en zag ik dat de politie de manifestatie aan het schoonvegen was. De politie zei dat we moesten vertrekken. Ik ben toen maar weggelopen om mijn vrienden te zoeken. Toen ik eenmaal wat vrienden zag ben ik met hun meegegaan om op zoek te gaan naar een plek waar we rustig konden chillen. Het was inmiddels 16:30.

Na een half uur lopen waren we aangekomen bij een mooi klein parkje aan het water. Ook daar stond weer een auto met een paar kleine boxen in de achterbak waar lichte muziek werd gespeeld en er zaten wat mensen op het veldje.

Na ongeveer anderhalf uur daar te hebben gezeten, was daar ineens de politie ter plekke. De politie was dwingend en de situatie werd snel grillig. Ze gingen bij de auto en apparatuur staan en hadden de wapenstokken in hun handen. Hoewel de muziek niet meer aan stond, nam de politie de apparatuur in beslag. Ze wilden niet met ons in gesprek en voor zover ik weet hebben niet verteld waarom ze de apparatuur in beslag namen.

Ik was met een vriendin aan het praten toen opeens de politie begon in te slaan met hun wapenstokken op de mensen die te dicht bij de apparatuur stonden. Ze jaagden ons weg en sloegen verschillende mensen terwijl er geen gevaar was. Het ging er plotseling hard aan toe. Toen enkele vrienden werden geslagen heb ik uit emotie gescholden naar de politie omdat ze in mijn beleving onnodig veel geweld gebruikten.

We zijn weggegaan van het geweld en zag dat er verschillende politievoertuigen aan kwamen rijden. Nadat deze stopten en politie uitkwam ontstond er chaos en er werd veel geschreeuwd en renden mensen en politie achter elkaar aan. Een vriend is daarbij aangehouden. Dat gebeurde allemaal uit mijn zicht omdat ik een beetje afstand wilde houden omdat er zoveel gebeurde. Ik ben met een vriendin langs het water gelopen om een rustig plekje te vinden om te kunnen zitten. We kwamen wat mensen tegen die we kenden en liepen met hun mee verder de stad door.

Aanhouding voor het incident

Na een half uur lopen door de stad was ik er eigenlijk wel een beetje klaar mee en besloot ik rond 19:30 naar huis te gaan. We waren met ongeveer 10 man. Op dat moment kwam er een politiebuisje en werden weer mensen aangehouden. Zonder dat de politie iets zei werden we overdreven hardhandig gefouilleerd. Begreep dat niet aangezien we niets verkeerd deden en gewoon onderweg waren. Ze hebben mijn ID gevraagd -wat ik heb gegeven- en deze hebben ze gefotografeerd. Aangezien er niets aan de hand was lieten ze mij gaan. Ik liep naar 3 vrienden die verderop de straat stonden. Ik stond met een van hen te praten.

Het incident zelf

Opeens kwam er een nieuw politiebuisje aanrijden waar 2 agenten uit stapten die de vriend waarmee ik aan het praten was met veel geweld vast pakten en tegen de muur aanzetten. Ik schrok en zei tegen de agenten dat ze wat rustiger moesten doen. Ik zag dat ze hem veel pijn deden. Op datzelfde moment zag ik uit mijn ooghoek een agent op me afkomen. Ik schrok en ging enkele stappen achteruit. Ik hield mijn armen laag en handen open omhoog. Voordat ik het wist kreeg ik flinke duw met twee handen op mijn borst. Ik viel naar achteren op de grond en mijn achterhoofd raakte de straat. Ik schrok me kapot en met snoerende pijn in mijn hoofd probeerde ik rustig op te staan en zei "doe eens rustig". Ik keek hem nog in zijn ogen en zag de boosheid. Ik was bang. Vanaf dat moment weet ik het eigenlijk niet meer. Door klap met blote vuist in mijn gezicht ben ik buiten westen geraakt. Ik herinner me nog vlagen; dat ik op mijn buik half op de stoeprand lag, bloed stroomde uit mijn mond, voelde pijn in mijn nek, rug en enkel, kon nauwelijks ademen en kon niets zeggen. De agent zat met zijn hele gewicht op mijn rug met z'n knie in mijn nek en mijn ruggenwervel. Ik was doodsbang want wat deze agent bij me deed, had ik ook gezien op Youtube en die gast in dat filmpje ging eraan dood. Hij hield mijn handen op mijn rug vast. Alles deed pijn, ik was duizelig en slap en kreeg bijna geen lucht.

Na het incident

Ik werd vervolgens in de boeien geslagen en tegen een politiebuisje aangezet. Mij werd verteld dat ik was aangehouden wegens belediging van een agent. Ik heb de agent die mij had aangehouden helemaal niet had beledigd. Ik werd toen in het busje gezet die mij heeft vervolgens naar het politiebureau heeft gebracht. Het ging allemaal snel en was versuft. Ik voelde veel bloed in mijn gezicht en rondom mijn mond. Eenmaal aangekomen bij het bureau moest ik nog wachten in de deuropening van het busje. Ik vroeg aan de agenten of ik een foto van me gezicht mocht maken waarop hun antwoorden: "je bent aangehouden al je rechten zijn ontnomen." Ook mocht ik mn ouders niet bellen.

Op het politiebureau

Nadat de agenten klaar waren met roken ben ik naar een kamer gebracht waar ik weer werd gefouilleerd en alle spullen die ik bij me had werden ingenomen en in een kluisje gestopt.

Ik had nog een aantal keer gevraagd of ik kon kijken hoe mijn gezicht eruit zag maar dat mocht ook niet van de andere mensen die alles aan het doorzoeken waren. Ik werd naar een wachtcel gebracht. In de wachtcel heb ik lange tijd gezeten. Na enige tijd werd mij verteld dat ik waarschijnlijk de nacht op het bureau moest blijven, hoewel het erg onduidelijk was wat er moest gebeuren en waarom. Na enige tijd werd ik plots naar de slaapcel gebracht. Ik mocht m'n ouders niet spreken. Ik was nog steeds bang en ik trilde. Op dat moment kwam er een dokter naar me kijken die mij vluchtig onderzocht. Hij maakte nog een opmerking dat het vanzelf zou overgaan.

Gesprek met advocaat

Na weer een tijdje te hebben gewacht werd er de celdeur geopend en er een telefoon aan mij gegeven met een advocaat aan de lijn. Die heeft mij van alles verteld, alleen kan ik me dat niet meer goed herinneren omdat ik nog zo suf en geschrokken was.

De overnachting

Daar zat ik, helemaal wappie, wist vrijwel niets en snapte het niet. Waarom werd ik zo behandeld? Het bloed wat op me gezicht zat was ondertussen opgedroogd. Wilde me wassen en douchen. Maar dat kon niet. Had honger maar kreeg niks. Ben gaan liggen en weer zitten. Had pijn en voelde me heel erg alleen. En ik probeerde maar te snappen wat ik nou verkeerd had gedaan. Wat er was gebeurd? Ik weet ook dat ik iedere keer angstig werd als er een agent langs de cel liep.

De ochtend

Na een lange tijd werd mij gevraagd of ik een ontbijtje wilde en mocht ik douchen. Het was kennelijk ochtend. Na het douchen moet ik weer naar m'n cel. Ik weet dat dit rond half 8 was, omdat ik de tijd had gevraagd.

Na een tijdje werd mijn celdeur weer geopend en word mij verteld dat mijn vader er was om mij te spreken. Ik werd naar de spreekkamer gebracht. Daar werd het mij pas meer duidelijk wat er allemaal was gebeurd. Ik kreeg ineens veel meer informatie. Toen mijn Pa er was leek het wel dat alles pas echt ging draaien. Op dat moment zag ik ook de video's en foto's die rondgingen. Ik schrok erg van wat ik zag en ik kreeg er steken van in mijn buik.

Met de hulpofficier van Justitie en mn vader hebben we toen gesproken. Er werd uitgelegd wat de overweging was dat ik de nacht op het bureau moest blijven. Ook werd er verteld dat er buitenproportioneel gedrag en geweld was gebruikt door de agent en dat daarom de zaak werd geseponeerd.

Mijn vader heeft toen ook geregeld dat er gesprek kon komen met de agent die mij had mishandeld. Dat was toen heel snel geregeld wat best raar is. Ik en mijn vader moesten toen naar een ander politiebureau rijden om een gesprek te hebben met deze agent. Omdat de politie zelf al had toegegeven dat deze agent buitenproportioneel geweld tegen me had gebruikt, verwachtte ik dat hij schuld bewust zou zijn tegen me.

Maar tijdens dat gesprek gebeurde dat niet. Ik kan me niet alles herinneren omdat ik het eng vond om met de man in 1 kamer te zijn ondanks dat mijn pa erbij was. Maar hij probeerde zich te verdedigen

waarom hij zo had gehandeld en had zei: "dat ik een bedreiging zou zijn geweest voor hem en zijn collega's"

Wat natuurlijk niet waar is er is daar heel hard bewijs voor want dat kun je op de video zien. De agent had volgens mij zelf ook nog niet de video gezien die rond was gegaan.

Het gesprek verliep vreemd. Ik ergerde me aan de houding van de agent omdat ik het allemaal zo oneerlijk en gemeen vond omdat ik echt niets had gedaan om zwaar mishandeld te worden door deze man en hij er ook nog omheen probeerde te draaien terwijl de andere politie al had toegegeven dat ze fout zaten. Na 15 min was het gesprek op een einde gekomen.

Eenmaal in de auto onderweg was zo blij was dat het voorbij was. De afgelopen week heb ik best slecht geslapen en komt dat woedende gezicht van die agent steeds terug en ik merk dat ik schrik wordt als ik agenten zie. Ik wil iets aan gaan doen zodat dit niemand meer overkomt wat mij is overkomen.

Leiderdorp
15 mei 2021

Voorgelezen en ondertekend,

.....

Moss Fenstra

.....

Drs. Pieter Kuit